

KWIECIEŃ 2024

MONITOR KOREAŃSKI

„Monitor Koreański” omawia i komentuje najważniejsze wydarzenia związane z aktualną sytuacją polityczną, gospodarczą i społeczną w Korei Południowej, ze szczególnym naciskiem na działania Korei Południowej w regionie Europy Środkowej oraz relacje międzykoreańskie.

DR JOANNA BECZKOWSKA

OŚRODEK SPRAW AZJATYCKICH
UNIwersytet Łódzki

MONITOR KOREAŃSKI

KWIECIEŃ 2024

PARTIA DEMOKRATYCZNA WYGRYWA W WYBORACH PARLAMENTARNYCH

Partia Demokratyczna zdobyła 175 miejsc w 300-osobowym Zgromadzeniu Narodowym. Wielkim przegranym okazała się rządząca Partia Siła Narodu. Czarnym koniem wśród mniejszych ugrupowań, którym nie udało się stworzyć wspólnej koalicji, okazała się założona przez byłego ministra sprawiedliwości Cho Kuka Partia Odbudowy Korei (RKP), która zyskała 12 miejsc. Zakładając współpracę DP i RKP, czyli obozu liberalnego, daje to opozycji 187 miejsc – czyli utrzymanie dotychczasowej większości. Jednocześnie jest to za mało mandatów, aby móc odrzucać weto prezydenta.

I. WYDARZENIA SZCZEBŁA CENTRALNEGO

10 kwietnia: Partia Demokratyczna odniosła zwycięstwo w wyborach parlamentarnych. W Korei Południowej odbyły się 22. Wybory powszechne, w których zwyciężyła opozycyjna Partia Demokratyczna – zdobywając 175 mandatów w 300-osobowym Zgromadzeniu Narodowym. Rządząca Partia Siła Narodu zdobyła 108 mandatów. Ogólna frekwencja wyniosła 67%, co było najlepszym wynikiem od ponad trzydziestu lat. Wybory parlamentarne, odbywające się w połowie kadencji prezydenta uznawane są za wyraz aprobaty lub jej braku dla głowy państwa. Więcej na temat wyborów zob. [BlogOSA](#).

11 kwietnia: politycy rządzącej partii złożyli rezygnację po przegranej w wyborach. Premier Han Duk-soo podał się do dymisji w odpowiedzi na znaczącą przegarną Partii Siła Narodu w wyborach parlamentarnych. Rezygnację złożył także tymczasowy przywódca partii Han Dong-hoon. Zaś prezydent Yoon Suk-yeol oświadczył, że „przyjął z pokorą” wyniki i obiecał wprowadzenie gruntownych zmian w zarządzaniu państwem.

24 kwietnia: współpraca gospodarcza została omówiona przez Koreę Południową i chińską prowincję Liaoning. W Seulu doszło do spotkania koreańskiego ministra spraw zagranicznych Cho Tae-yula z sekretarzem prowincji Liaoning Hao Pengiem. Strona koreańska zwróciła się do Chin o współpracę w celu zapewnienia stabilności łańcuchów dostaw. Seul zapewnił, że

nie zamierza wykluczać Chin z globalnych łańcuchów dostaw i liczy na kontynuację współpracy. W prowincji Liaoning działalność prowadzi ponad 500 koreańskich firm. W trakcie wizyty w Seulu sekretarz Hao Pengspotkał się także z przedstawicielami koreańskiego świata biznesu. Korea Południowa przygotowuje się do trójstronnego szczytu z udziałem Chin i Japonii, co powinno ożywić spotkania wysokiego szczebla między Koreą a Chinami.

25 kwietnia: pierwsze posiedzenie prezydenckiego komitetu ds. reformy systemu opieki zdrowotnej odbyło się bez udziału związków zawodowych lekarzy. Lekarze odmówili udziału w pracach komisji jeśli rząd nie zamierza zmienić planów zwiększenia liczby studentów na kierunkach medycznych. Komisja ma przyrzeć się systemowi opieki zdrowotnej i zaproponować reformy, jednak brak udziału przedstawicieli największych związków zawodowych – Koreańskiego Stowarzyszenia Medycznego (KMA) i Koreańskiego Stowarzyszenia Stażystów (KIRA) może podważyć legitymizację rządowych inicjatyw w zakresie reformy sektora medycznego.

25 kwietnia: w Waszyngtonie odbył się trójstronny szczyt dotyczący ochrony kluczowych technologii. Stany Zjednoczone, Japonia i Korea Południowa uruchomiły sieć ochrony technologii „rewolucyjnych” (Disruptive Technology Protection Network), istotnych dla bezpieczeństwa przed przejęciem przez wrogie państwa. Inicjatywa jest następstwem zobowiązań podjętych przez przywódców trzech państw w sierpniu 2023 roku. Sieć ma na celu ułatwienie wymiany informacji i najlepszych praktyk w zakresie ochrony technologii między organami wykonawczymi w USA, Japonii i Korei Południowej. W szczycie wzięli udział przedstawiciele japońskiego Ministerstwa Gospodarki, Handlu i Przemysłu, południowokoreańskiego Ministerstwa Handlu, Przemysłu i Energii oraz amerykańskich departamentów Sprawiedliwości, Handlu i Bezpieczeństwa Krajowego.

29 kwietnia: nowy tymczasowy przewodniczący został wybrany przez Partię Siła Narodu. Tymczasowym liderem został Hwang Woo-yea, który ma kierować nadzwyczajnym komitetem partyjnym do czasu wyboru nowego kierownictwa w czerwcu. Hwang wcześniej pełnił funkcję przewodniczącego partii Saenuri (2012-2014), poprzedniczki Partii Siła Narodu. Sprawował także urząd wicepremiera i ministra edukacji w rządzie Park Geun-hye.

29 kwietnia: pierwsze spotkanie prezydenta i szefa zwycięskiej partii odbyło się w Biurze Prezydenta. W Biurze Prezydenta odbyło się pierwsze oficjalne spotkanie prezydenta Yoon Suk-yeola z Lee Jae-myungiem, liderem Partii Demokratycznej, która zwyciężyła w wyborach parlamentarnych. Ze

względem na zdobycie większości w parlamencie, współpraca z Partią Demokratyczną jest koniecznością dla prezydenta Yoon Suk-yeola, by skutecznie rządzić krajem przez kolejne trzy lata prezydentury. Podczas spotkania omówiono istotne kwestie, takie jak konieczność wprowadzenia reform wzmacniających gospodarkę czy strajk lekarzy. Lee Jae-myung miał zwrócić się do Prezydenta w sprawie nadużywania prawa weta. Spotkanie zakończyło się bez osiągnięcia porozumienia czy wydania wspólnego oświadczenia.

30 kwietnia: propozycja reformy systemu emerytalnego została przedstawiona przez specjalną komisję parlamentarną. Specjalna komisja parlamentarna ds. reformy emerytalnej przedstawiła wyniki badania opinii publicznej. Badanie dotyczyło dwóch propozycji: zwiększenia stopy zastąpienia dochodu z obecnych 40% do 50%, przy jednoczesnym podniesieniu składki ubezpieczeniowej do 13% (z obecnych 9%) lub pozostawienia wskaźnika zastąpienia dochodu na poziomie 40% i podniesieniu składki ubezpieczeniowej do 12%. Pierwsza propozycja spotkała się z większym poparciem (56% ankietowanych). Propozycja ta spotkała się jednak z krytyką rządzącej Partii Siła Narodu. Reforma krajowego systemu emerytalnego pozostaje pilną kwestią – według prognoz Państwowego Funduszu Emerytalnego środki na emerytury zostaną wyczerpane do 2055 roku ze względu na postępujące starzenie się społeczeństwa. Szacuje się, że do 2044 roku Korea Południowa będzie posiadać największy na świecie odsetek osób powyżej 65 roku życia.

KOMENTARZ

Wyniki wyborów dla „trzeciej siły”. Wybory parlamentarne w Korei Południowej to przede wszystkim starcie dwóch największych partii politycznych: Partii Demokratycznej oraz Partii Siła Narodu. Obie partie borykały się jednak z problemami frakcyjnymi, w obliczu których ich szeregi opuścili politycy, którzy przed wyborami założyli własne ugrupowania. Na początku roku pojawiła się możliwość utworzenia przez nich jednej koalicji jako „trzeciej siły”: jednak ze względu na brak wspólnego programu wyborczego oraz starcia liderów nie doszło do wspólnego startu w wyborach (więcej na temat próby stworzenia koalicji zob. Monitor Koreański: Luty). Jak poradziły sobie te partie w wyborach?

Partia Nowej Przyszłości, założona przez byłego premiera Lee Nak-yona, odniosła porażkę. Były premier opuścił Partię Demokratyczną w proteście

przeciwko przewodniczącemu Lee Jae-myungowi. Partia zdobyła tylko jeden mandat, a Lee Nak-yeon przegrał w okręgu Gwangsan (Gwangju) z kandydatem Partii Demokratycznej, Min Hyeong-bae, zdobywając zaledwie 13,8% głosów (dla porównania Min zdobył 76% głosów).

Z kolei Partia Nowych Reform, utworzona przez byłego przewodniczącego konserwatywnej Partii Siła Narodu, zdobyła 3 mandaty. Jej lider, Lee Jun-seok, który wszedł w konflikt z frakcją popierającą prezydenta Yoon Suk-yeola, po raz pierwszy dostał się do parlamentu. Lee Jun-seok pokonał kandydata Partii Demokratycznej, Kong Young-woona, 43,2% głosów do 39,9%.

Niespodziewany sukces odniosła za to partia byłego ministra sprawiedliwości, Cho Kuka. Partia Odbudowy Korei zdobyła 12 mandatów. Oznacza to powrót na scenę polityczną polityka, który w 2023 roku został skazany za fałszowanie dokumentów związanych z przyjęciem jego dzieci na studia. Kampania wyborcza Cho Kuka skupiła się wokół sprzeciwu wobec prezydenta Yoon Suk-yeola, zyskując przychylność opinii publicznej. Warto przypomnieć, że Cho Kuk jako minister sprawiedliwości w rządzie prezydenta Moon Jae-ina wszedł w konflikt z Yoon Suk-yeolem, wtedy prokuratorem generalnym. Spór ten dotyczył reform systemu prokuratorskiego. Gdy Yoon Suk-yeol objął urząd prezydenta, śledztwo prokuratury wobec rodziny Cho Kuka było kontynuowane – w rezultacie były minister sprawiedliwości stracił pracę na uczelni, a jego żona została skazana na karę pozbawienia wolności. Jego sytuacja stała się symbolem „rządów prokuratury” Yoon Suk-yeola i zyskała sympatyków wśród liberalnych wyborców. Sukces Partii Odbudowy Korei był związany z rosnącym niezadowoleniem z rządów Yoon Suk-yeola.

Przygotowania do pierwszego szczytu Afryka-Korea Południowa. W dniach 4-5 czerwca ma odbyć się pierwszy wspólny szczyt Korei Południowej z państwami afrykańskimi. W kwietniu zaznaczyły się dyplomatyczne przygotowania do tego wydarzenia. W tym miesiącu minister handlu Cheong In-kyo spotkał się w Seulu z Wamkele Mene, sekretarzem generalnym Afrykańskiej Kontynentalnej Strefy Wolnego Handlu (AfCFTA), aby omówić możliwości rozszerzenia powiązań gospodarczych przed nadchodzącym szczytem. Z kolei Minister spraw zagranicznych Cho Tae-yul przeprowadził konsultacje z koreańskimi szefami misji dyplomatycznych działającymi w Afryce. Oświadczenia wysłanników podkreślały rosnące znaczenie wzmacniania partnerstw między Koreą Południową a krajami afrykańskimi. Według nich współpraca z Afryką nie jest już czymś opcjonalnym, a koniecznym – ze względu na potencjał Afryki jako kluczowego obszaru dla globalnej strategii dyplomatycznej Korei. Afryka ma wykazywać zainteresowanie nie tylko koreańskimi technologiami, ale także zakończoną sukcesem transformacją z

państwa rozwijającego się do członka OECD. Według szefów misji dyplomatycznych koreańskie doświadczenie kolonizacji i droga od zacofania do dobrobytu odróżnia Koreę Południową od Japonii i Chin. Wyjście z inicjatywą zorganizowania szczytu oraz zaangażowanie w dyplomatyczne i polityczne przygotowania sygnalizują zaangażowanie Korei Południowej w pogłębianie więzi z państwami azjatyckimi w oparciu o wykorzystanie specjalistycznej wiedzy do wniesienia wkładu w rozwój kontynentu.

II. KOREA POŁUDNIOWA I EUROPA ŚRODKOWO-WSCHODNIA

5 kwietnia: wsparcie Ukrainy zostało omówione podczas zgromadzenia NATO i państw partnerskich. Minister spraw zagranicznych Cho Tae-yul uczestniczył w spotkaniu przedstawicieli państw partnerskich NATO w regionie Indo-Pacyfiku. Minister Cho obiecał dalsze wspieranie Ukrainy – Seul planuje zapewnić średnio i długoterminowe pakiety pomocowe związane z rehabilitacją ukraińskich żołnierzy. Środki mają zostać przekazane funduszowi powierniczemu NATO na rzecz Ukrainy. Podczas posiedzenia Korea Południowa podniosła także kwestię współpracy Rosji z Koreą Północną, która stanowi zagrożenie zarówno dla Europy, jak i Indo-Pacyfiku.

22-26 kwietnia: umowa wykonawcza na dostarczenie Polsce modułów wyrzutni HOMAR-K została podpisana w Korei Południowej. Sekretarz stanu w MON Paweł Bejda wraz z delegacją rządową odbył spotkanie w Agencji ds. Zakupów Obronnych w Korei Południowej. Celem spotkania było omówienie realizacji i finansowania zawartych umów, a także rozszerzenia ich. Strona polska wyraziła nadzieję na ustanowienie zdolności serwisowo-naprawczych i przeniesienia produkcji sprzętu wojskowego do Polski. W trakcie wizyty doszło do szeregu spotkań, m.in.: w Ministerstwie Obrony Korei Południowej czy Agencji ds. Rozwoju Technologii Obronnych. Wiceszef MON Paweł Bejda poinformował, że doszło także do podpisania umowy z koncernem Hanwha na dostarczenie Polsce 72 modułów wyrzutni HOMAR-K oraz pocisków rakietowych. Korea Południowa wyraziła obawy związane z przeszkodami dla realizacji umów ze względu na problemy z finansowaniem. Z tego powodu do nowej umowy dołączono zastrzeżenie, że zacznie obowiązywać dopiero po zawarciu w listopadzie odrębnej umowy finansowej między władzami Polski i Korei Południowej.

23 kwietnia: w Seulu odbył się szczyt z udziałem prezydentów Yoon Suk-yeola i Klausa Iohannisa. Obaj przywódcy spotkali się wcześniej w lipcu na marginesie szczytu NATO w Wilnie. Drugie spotkanie wysokiego szczebla miało na celu zaimplementowanie rozwoju relacji rumuńsko-koreańskich w takich obszarach jak bezpieczeństwo, gospodarka i kultura. Obie strony potwierdziły chęć kontynuowania dialogu w kwestiach związanych z obronnością i zacieśniania współpracy w tym obszarze – także w kontekście wspólnej produkcji sprzętu wojskowego. Na marginesie szczytu Ministerstwa Obrony obu państw podpisały porozumienie o współpracy wojskowej, obejmującej szkolenia wojskowe. Drugie podpisane porozumienie dotyczyło energii jądrowej. Warto przypomnieć, że Korea Południowa i Rumunia prowadzą obecnie negocjacje w sprawie umowy eksportowej wyrzutni pocisków rakietowych ziemia-powietrze KP-SAM Chiron. Rumunia jest także zainteresowana koreańskimi czołgami K2 oraz haubicami K-9. Ponadto spółka Korea Hydro & Nuclear Power w czerwcu ubiegłego roku podpisała kontrakt na budowę zakładu usuwania trytu w rumuńskiej elektrowni jądrowej Cernavoda.

24-26 kwietnia: współpraca dwustronna została omówiona z Czechami. Minister handlu, przemysłu i energii Ahn Duk-geun odbył dwudniową podróż do Pragi, aby promować dwustronną współpracę. Minister Ahn spotkał się z czeskim ministrem przemysłu i handlu Jozefem Sikelą oraz ministrem finansów Zbyněkiem Stanjurą, aby omówić możliwości zacieśniania dwustronnej współpracy. Podczas spotkań podpisano memorandum dotyczące promocji handlu i inwestycji. Kluczowymi sektorami współpracy mają być energia jądrowa, infrastruktura, zaawansowany przemysł i technologia. Podczas wizyty minister Ahn Duk-geun uczestniczył także w spotkaniu z koreańskimi firmami działającymi w Czechach, aby wysłuchać sugestii dotyczących współpracy biznesowej.

25 kwietnia: Polsko-Koreańskie Forum Biznesowe odbyło się w Seulu. Polska Agencja Inwestycji i Handlu (PAIH) zorganizowała forum, w którym uczestniczyli przedstawiciele sektora biznesowego, instytucji państwowych i dyplomacji z Polski i Korei Południowej. Oprócz zacieśniania relacji biznesowych, forum służyło rozwojowi współpracy w dziedzinie badawczo-rozwojowej. W trakcie forum podkreślono znaczenie dwustronnych relacji – Polska jest największym partnerem handlowym i inwestycyjnym Korei Południowej w EŚW, zaś Korea Południowa największym azjatyckim inwestorem. Obie strony liczą na dalszy rozwój współpracy, w tym zwiększenie polskiego eksportu do Korei.

26 kwietnia: w Seulu odbyło się spotkanie ministrów spraw zagranicznych Litwy i Korei Południowej. W koreańskim MSZ doszło do spotkania ministrów Cho Tae-yula oraz jego litewskiego odpowiednika Gabrieliusa Landsbergisa. Spotkanie było związane z otwarciem litewskiej ambasady w Seulu. Korea

Południowa nie ma swojej ambasady na Litwie. Obie strony wyraziły nadzieję, że dzięki otwarciu placówki dyplomatycznej rozwinie się dwustronna współpraca, przede wszystkim w sektorach związanych z zaawansowanymi technologiami i energetyką. Tematem spotkania było także omówienie obaw związanych ze współpracą między Rosją a Koreą Północną.

29 kwietnia: formalna oferta na projekt budowy reaktorów w Czechach został złożony przez Korea Hydro & Nuclear Power. KHNP złożyło ofertę na budowę reaktorów jądrowych APR-1400 w Dukovanach. Według KHNP doświadczenie w budowie reaktorów pozwoli koreańskiej firmie ukończyć budowę reaktorów do 2036 roku. Czeska spółka ČEZ oświadczyła, że preferowany kandydat może zostać wskazany w ciągu najbliższych miesięcy – ostateczna decyzja zostanie jednak podjęta przez czeski rząd. Umowa z dostawcą technologii ma zostać podpisana do pierwszego kwartału 2025 roku. Jedynym konkurentem koreańskiej spółki, który pozostał w przetargu jest francuski EDF.

III. RELACJE MIĘDZYKOREAŃSKIE

2 kwietnia: trójstronne ćwiczenia wojskowe zostały przeprowadzone w odpowiedzi na północnokoreańską próbę rakietową. Korea Południowa, Stany Zjednoczone i Japonia przeprowadziły wspólne ćwiczenia powietrzne z wykorzystaniem bombowców B-52, które można wyposażyć w broń nuklearną. Według południowokoreańskiego Ministerstwa Obrony ćwiczenia miały stanowić pokaz siły po wystrzeleniu przez Koreę Północną rakiety średniego zasięgu w kierunku Morza Wschodniego (Japońskiego). Korea Południowa wysnuła podejrzenia, że ostatni test balistyczny był związany z opracowywaniem przez Pjongjang nowego typu pocisku hipersonicznego, który uważa się za trudniejszy do wykrycia i zestrzelenia.

2 kwietnia: pierwsze jednostronne sankcje zostały nałożone na Rosję. Korea Południowa nałożyła sankcje na dwa rosyjskie statki, podejrzewane o przewożenie ładunków wojskowych do Korei Północnej. W odpowiedzi rosyjskie MSZ wezwało ambasadora Lee Do-hoona, aby zaprotestować przeciwko sankcjom. Według Seulu współpraca wojskowa, w tym handel bronią z Koreą Północną stanowi jawne pogwałcenie rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ i stanowi akt zagrażający pokojowi i stabilności na Półwyspie Koreańskim. Korea Południowa wezwała Rosję do natychmiastowego zaprzestania współpracy wojskowej z KRLD. Ponadto południowokoreański rząd nałożył sankcje na dwie

rosyjskie organizacje, które uczestniczyły w procederze wysyłania za granicę pracowników z Korei Północnej.

4 kwietnia: zagrożenia cybernetyczne ze strony KRLD zostały omówione podczas nieformalnego posiedzenia Rady Bezpieczeństwa ONZ. Korea Południowa, Stany Zjednoczone i Japonia były współgospodarzami nieformalnego posiedzenia RB ONZ. Dyskusja Rady skupiła się na nielegalnej działalności cybernetycznej Korei Północnej – Pjongjang ma wykorzystywać cyberataki, aby kraść technologie, aktywa wirtualne i obchodzić sankcje ONZ. Podczas posiedzenia przedstawiono raport, z którego wynika, że 40% finansowania programów zbrojeniowych KRLD pochodzi z nielegalnej działalności cybernetycznej.

8 kwietnia: drugi satelita wywiadowczy został umieszczony na orbicie. Korea Południowa we współpracy z SpaceX z powodzeniem umieściła na orbicie kolejną satelitę wywiadowczą. Do 2025 roku Seul planuje posiadać sieć satelitów, umożliwiającą dokładne monitorowanie Korei Północnej.

12 kwietnia: coroczne ćwiczenia powietrzne zostały rozpoczęte przez Koreę Południową i Stany Zjednoczone. W bazie lotniczej Kunsan rozpoczęło się dwutygodniowe szkolenie Korea Flying Training, mające na celu wzmocnienie gotowości bojowej sojuszników wobec północnokoreańskich zagrożeń militarnych. W ćwiczeniach wykorzystano amerykańskie myśliwce F-35B oraz południowokoreańskie F-35A. Korea Flying Training oraz Vigilant Defense (odbywające się w drugiej połowie roku) należą do regularnych ćwiczeń powietrznych na dużą skalę.

23-25 kwietnia: pierwsze konsultacje w sprawie podziału kosztów stacjonowania amerykańskich wojsk w Korei Południowej odbyły się w Honolulu. Negocjatorzy z Korei Południowej i Stanów Zjednoczonych wymienili się oczekiwaniami każdej ze stron, co do kształtu nowego porozumienia dotyczącego podziału kosztów (Special Measures Agreement). Poprzednie porozumienie wygaśnie na koniec 2025 roku. Obecność Sił zbrojnych Stanów Zjednoczonych w Korei (United States Forces Korea, USFK) pełni funkcję odstraszającą przed potencjalną agresją ze strony Korei Północnej.

24 kwietnia: wspólne ćwiczenia przeciwko zagrożeniom z przestrzeni kosmicznej zostały przeprowadzone przez Stany Zjednoczone i Koreę Południową. Ćwiczenia miały na celu przygotowanie sojuszników do walki z północnokoreańskimi atakami zakłócającymi sygnał GPS i innymi zagrożeniami związanymi z przestrzenią kosmiczną. Ponadto omówiono możliwości włączenia południowokoreańskich satelitów rozpoznawczych do wspólnych misji. Pierwsza tego typu satelita została umieszczona przez Koreę Południową na orbicie pod

koniec ubiegłego roku – do 2025 roku Seul planuje rozmieścić 5 satelitów w celu lepszego monitorowania Korei Północnej.

24 kwietnia: działania Korei Północnej zostały omówione przez Koreę Południową, Japonię i Stany Zjednoczone. Wiceminister obrony Korei Południowej Cho Chang-rae, dyrektor generalny Japonii ds. polityki obronnej Koji Kano oraz zastępca sekretarza USA ds. bezpieczeństwa Indo-Pacyfiku Ely Ratner uczestniczyli w 14. Trójstronnych konsultacjach obronnych (Defense Trilateral Talks). Tematyka spotkania dotyczyła przygotowań Korei Północnej do wystrzelenia kolejnego satelity zwiadowczego, kolejnych testów rakietowych oraz możliwego transferu broni do Rosji. Korea Południowa, Japonia i USA stanowczo potępiły północnokoreańskie próby wprowadzenia kolejnych satelitów na orbitę, uznając takie działania za naruszające rezolucje Rady Bezpieczeństwa ONZ.

26 kwietnia: denuklearyzacja Półwyspu Koreańskiego została omówiona przez Koreę Południową i Indie. W Seulu odbyły się czwarte konsultacje ministerialne pod szyldem „Koreańsko-Indyjski Dialog ds. Rozbrojenia i Nieprolifracji”. W spotkaniu wzięli udział dyrektorzy generalni ds. nuklearnych i bezpieczeństwa w MSZ Youn Jong-kwon i Muanpui Saiawi. Obie strony omówiły sposoby radzenia sobie z rosnącym zagrożeniem militarnym ze strony Korei Północnej. Poruszono także tematy związane z bezpieczeństwem kosmicznym – Korea Północna zapowiedziała podjęcie prób umieszczenia kolejnych trzech satelitów rozpoznawczych.

30 kwietnia: wzrosła liczba uchodźców z Korei Północnej. Według danych Ministerstwa ds. Zjednoczenia w pierwszy kwartale tego roku 43 osoby z Korei Północnej trafiły na terytorium Korei Południowej. Od 2023 roku zwiększa się liczba uchodźców, z czego wielu to byli północnokoreańscy dyplomaci i urzędnicy handlowi. Według badań prowadzonych wśród uciekinierów przez Korea Hana Foundation wzrasta ilość osób, które jako powód opuszczenia Korei Północnej wskazują rozczarowanie reżimem lub kryzys żywnościowy.

KOMENTARZ

Negocjacje w sprawie podziału kosztów sprawdzianem dla sojuszu amerykańsko-południowokoreańskiego. Obecność USFK w Korei Południowej stanowi kluczowy element architektury bezpieczeństwa regionalnego. Przede wszystkim pełni funkcję odstraszającą wobec zagrożeń ze strony Korei Północnej. Ciągła obecność amerykańskich sił zwiększa także możliwości szybkiego reagowania na zagrożenia oraz zwiększania

interoperacyjności poprzez wspólne ćwiczenia. Bez względu na opcję polityczną, Koreańczycy popierają obecność USFK na Półwyspie Koreańskim – w 2023 roku 78,5% ankietowanych uznało obecność amerykańskich sił zbrojnych za konieczne. Co ciekawe, nawet w przypadku zjednoczenia Korei, ponad połowa ankietowanych nadal popiera stacjonowanie USFK (57% w 2023 roku). Wahania poparcia dla USFK w dużej mierze zależą od relacji międzykoreańskich: poparcie rośnie, gdy Korea Północna eskaluje próby rakietowe i nuklearne, maleje zaś w momencie ocieplania relacji – jednocześnie od 10 lat nie spadając poniżej 72% poparcia (na podstawie danych Asan Intitute for Policy Studies).

Z kolei Korea Północna konsekwentnie sprzeciwia się obecności USFK w Korei Południowej, postrzegając ją jako zagrożenie dla bezpieczeństwa i suwerenności. Pjongjang regularnie wzywa do wycofania wojsk amerykańskich, nazywając ich obecność działaniem prowokacyjnym. Ze względu na postrzeganie USFK jako ciągłego zagrożenia Korea Północna wzmacnia własne zdolności wojskowe – które mają stanowić element odstraszania wobec potencjalnej amerykańskiej agresji.

Wczesne rozpoczęcie negocjacji w sprawie podziału kosztów sugeruje, że obie strony – administracje Joe Bidena i Yoon Suk-yeola - chcą uniknąć sytuacji, w której porozumienie byłoby ustalane z administracją Donalda Trumpa w przypadku jego wygranej. Poprzednim razem stanowiły wyzwanie dla sojuszu: administracja Trumpa przyjęła twarde stanowisko w sprawie podziału kosztów obronności z sojusznikami, wzywając do zwiększenia wkładu finansowego.

Oprócz obaw związanych z powrotem Donalda Trumpa, dla prezydenta Yoon Suk-yeola wyzwaniem może okazać się także sytuacja polityczna w kraju. W związku z wygranymi wyborami parlamentarnymi przez opozycję, w kraju może pojawić się opór wobec niektórych kierunków rozwoju sojuszu ze Stanami Zjednoczonymi – przede wszystkim rozwojem trójstronnej współpracy militarnej z Japonią, na której zależy Stanom Zjednoczonym. Nie można także wykluczyć, że administracja Joe Bidena również będzie chciała zwiększyć udział Korei Południowej w podziale kosztów – a to z pewnością spotka się z opozycją także Partii Siła Narodu, która po przegranej stara się odciąć od prezydenta Yoon Suk-yeola. Chociaż same negocjacje mogą okazać się testem dla sojuszników, to mało prawdopodobne jest zerwanie porozumienia czy wycofanie amerykańskich wojsk. Trudności w negocjacjach najbardziej odbiją się na prezydencie Yoon Suk-yeolu – bez poparcia w Zgromadzeniu Narodowym, wyznaczanie kierunku polityki zagranicznej pozostaje jedyną płaszczyzną, gdzie może odnieść sukces, niezbędny dla odbudowy ciągle malejącego publicznego poparcia.

**OŚRODEK SPRAW
AZJATYCKICH**
Uniwersytet Łódzki

RAPORTY OPINIE DORADZTWO

PIERWSZY W POLSCE UNIWERSYTECKI
THINK-TANK

DORADZTWO POLITYCZNE I BIZNESOWE

ZESPÓŁ Z PRAKTYKĄ W AZJI

www.osa.uni.lodz.pl

